

Desi in [interviu](#) Alan Wilder mi-a spus ca setul Recoil - A Strange Hour With Alan Wilder & Paul Kendall de la Ark are parti groovy insa tinde spre mai mult, stiam unde merg si ce se va intampla. Multi insa cred ca nu au stiut, si au parut post-factum dezamagiti, nejustificat, bineinteles. Probabil ca o parte venisera pentru Depeche Mode.

Desi este de multe ori prezentata (exagerat zic) ca muzica de avantgarda sau experimentală, muzica lui Wilder mi se pare o electronica de club foarte bine produsa, in cuvintele autorului, de dans. De-aia e ciudat sa spui ca o astfel de cantare este un concert, si sa te prezinti acolo ca audienta pentru a sta cu fata la scena. Singurul motiv pentru a sta asa ar fi fost proiectiile. Insa, desi am un ochi profund ne-antrenat filmic cred ca era suficient sa tragi cu coada ochiului la ecran sau la DJ in timp ce dansezi.

Am spus DJ, club, si oameni in necunostinta de cauza: deci era de venit la club, pentru a dansa pe muzica unui producator excelent de muzica electronica. Cineva mi-a spus ca nu prea-i place, de fapt ca i se pare prea scump. I-am raspuns ca da, poate ca sunt niste DJ prea bine platiti. Si poate producatorii sunt in general mai neinspirati cand compun pentru ei, desi nu cred ca este cazul aici.

Partile experimentale (Ableton) poate ca au fost inceputul, cu paraituri noisy-pink-floyd si sfarsitul, eteric-dreamy-pop, in rest a fost o sinteza a muzicilor electro de club minus dubstep si glitch, deci a sunat cum ar fi trebuit sa sune orice club respectabil pana acum cativa ani: tare, cu big-beaturi, parti house la care publicul s-a manifestat cum stie el mai bine pe aici, aplaudand ca la nunta, tehno, rave pe care unul singur venise sa danseze a la Fiorucci Made Me Hardcore, parti chill-trip-hop ascultate cu gura cascata, ce mai, o selectie sintetica asa cum era si anuntata: Selected.

DJ'ii au fost versati, si au folosit *all the tricks in the book* (8, 7, 6) etc, chiar si celebrele miscari de antrenare a publicului (acea parte a societatii pe care o vezi la toate concertele, deci OK), care mi s-au parut intotdeauna caraghioase. Nu a mai fost nevoie de nici o provocare pentru a arunca The ARK in aer la prima masura Depeche Mode, pe care s-au defulat toate asteptarile. Tanananana-na-nam! V-as spune si ce piesa a fost remixata, dar nu cunosc Depeche Mode, spre mandria mea.

[Citeste si interviul cu Alan Wilder](#)